

**Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 2667/05
28.09.2005. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Obrada Andrića i Tomislava Medveda, članova veća, sa savetnikom Nadeždom Nikolić, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv tuženog Ministarstva finansije Republike Srbije - Poreske uprave - Regionalni centar ___, radi poništaja rešenja IV-02 broj 413-837/2004 od 21.01.2005. godine, u predmetu utvrđivanja poreza na prenos apsolutnih prava, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 28.septembra 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba se ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužilje izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - BB. Navedenim prvostepenim rešenjem tužilji je za prodato zemljište - k.p. broj VV, po kupoprodajnom ugovoru koji je overen kod Opštinskog suda u Lazaervcu broj Ov. GG, utvrđen porez na prenos apsolutnih prava u iznosu od 37.800,00 dinara.

Tužilja je podnela tužbu kojom osporava zakonitost rešenja tuženog organa i predlaže da se ono poništi. U tužbi navodi da je osporenim rešenjem pogrešno primjeno materijalno pravo, s obzirom da iz odredbi člana 23. stav 1. tačka 1. u vezi člana 2. Zakona o porezima na imovinu, proizlazi da se porez na prenos apsolutnih prava ne plaća na promet prava korišćenja gradskog građevinskog zemljišta čija je površina manja od 10 ari. Smatra da je pogrešno tumačenje tuženog organa da se ograničenje iz odredbe člana 2. navedenog zakona odnose samo na plaćanje poreza na imovinu, jer odredba člana 23. stav 1. tačka 1. navedenog zakona upućuje na sva prava pobrojana u članu 2, a što je bila i namera zakonodavca. Ističe da je neosnovano pozivanje tuženog organa na odredbu člana 31. Zakona o porezima na imovinu, kada iz odredbi čl. 23. i 2. Zakona nesumnjivo proizlazi da ne postoji obaveza plaćanja poreza na promet prava korišćenja gradskog građevinskog zemljišta ispod 10 ari.

U odgovoru na tužbu tuženi organ ostao je pri razlozima iz osporenog rešenja i predložio da se tužba odbije.

Nakon razmatranja spisa predmeta navoda tužbe i odgovora na tužbu Vrhovni sud Srbije je našao da tužba nije osnovana.

Ocenjujući zakonitost osporenog rešenja Vrhovni sud Srbije je našao da je tuženi organ pravilno postupio kada je odbio žalbu tužioca nalazeći da je prvostepeni organ doneo zakonito rešenje. Ovo sa razloga što je odredbom člana 23.stav 1. tačka 1. Zakona o porezima na imovinu ("Službeni glasnik RS" broj 26/01 do 70/03), propisano da se porez na prenos apsolutnih prava plaća kod prenosa uz naknadu stvarnih prava na nepokretnosti iz člana 2.stav 1. ovog zakona, među kojim pravima je pobrojano i pravo korišćenja građevinskog zemljišta, pri čemu se imaju u vidu samo vrste stvarnih prava navedenih u odredbi člana 2. Zakona, ali ne i ograničenja koja su navedena u ovoj odredbi koja se odnose na porez na imovinu, zbog čega nije od značaja što se u ovom slučaju radi o prometu zemljišta površine manje od 10 ari kako je to pravilno ocenio tuženi organ. Naime, iz odredbe člana 23. stav 1. tačka 6. navedenog Zakona, proizilazi da se porez na prenos apsolutnih prava uz naknadu plaća i na prenos prava korišćenja gradskog građevinskog zemljišta bez obzira na površinu građevinskog zemljišta, tj. da li je površina građevinskog zemljišta do 10 ari ili prelazi 10 ari. Prema tome neosnovano se tužilja poziva na

odredbe člana 2. Zakona o porezima na imovinu, kojim je propisano da se porez na imovinu plaća na pravo korišćenja gradskog građevinskog zemljišta preko 10 ari, jer se navedeno ograničenje odnosi samo na taj vid poreza, ali ne i na utvrđivanje poreza na prenos apsolutnih prava koji se utvrđuje pre svega na osnovu odredbi člana 23. navedenog zakona.

Sa iznetog i po oceni Vrhovnog suda Srbije, osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca pa je na osnovu člana 41.stav 2. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 28.septembra 2005.godine, U.broj 2667/05

Predsednik veća- sudija,

Olga Đuričić, s.r.

Zapisničar

Nadežda Nikolić, s.r.

Za tačnost otpravka

dlj.